

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 205838 18 Рев
Бања Лука, 13.12.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Дарка Осмића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља „С“ а.д. Б., против тужених 1. С.В. и 2. А.В., оба из Б., те оба заступана по пуномоћнику Г.Б., адвокату из Б., ради побијања правних радњи дужника, вриједност спора 1.155.481,64 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 205838 17 Гж 2 од 14.03.2018. године, на сједници вијећа одржаној дана 13.12.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се усваја, пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 205838 17 Гж 2 од 14.03.2018. године и Основног суда у Бањој Луци број: 71 0 П 205838 16 П 2 од 28.04.2017. године се укидају и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број: 71 0 П 205838 16 П 2 од 28.04.2017. године одбијен је захтјев тужитеља да се утврди да је уговор о преносу бр. ОПУ-... од 12.04.2012. године закључен код нотара М.Ш. из Б. између “Г” д.о.о. Б. и тужених, без правног дејства према тужитељу у дијелу колико је потребно ради наплате тужиочевих потраживања и то:

-износа од 154.995,46 КМ, са законском затезном каматом почев од 04.03.2013. године, као дана отварања стечајног поступка, па до исплате и

-износа од 361.654,77 КМ са законском затезном каматом почев од 04.03.2013. године, као дана отварања стечајног поступка, па до исплате,

те да се тужени обавезу да то признају и трпе, те да се обавезу да дозволе и трпе да тужитељ своја потраживања и то:

-износ од 154.995,46 КМ, са законском затезном каматом почев од 04.03.2013. године, као дана отварања стечајног поступка, па до исплате и

-износ од 361.654,77 КМ, са законском затезном каматом почев од 04.03.2013. године, као дана отварања стечајног поступка, па до исплате,

наплати из вриједности некретнина у сусвојини и супосједу тужених са по 1/2 дијела, означених као к.ч. бр. 865 (кућиште, њива површине 765 м²), уписана у ЗК ул. 968 к.о. Д.и к.ч. бр. 862 (кућиште, стамбена зграда површине 81 м², помоћна зграда површине 14 м², помоћна зграда површине 40 м² и двориште површине 321 м²), уписана у зк. ул. бр. 647 к.о. Д., што је све уписано у Лист непокретности бр. 1098 к.о. Д. које некретнине су предмет уговора о преносу бр. ОПУ-...од 12.04.2012. године,

те да се утврди да је уговор о поклону број ОПУ-... од 17.08.2012. године закључен код нотара М.Ш. из Б. између Ж.В. и тужених, без правног дејства према тужитељу у дијелу колико је потребно ради наплате тужиочевих потраживања и то:

-износа од 333.383,34 КМ на име дуга по основу мјенице, са законском затезном каматом почев од 24.07.2014. године до исплате,

-износа од 118.563,36 КМ на име дуга по основу мјенице, са законском затезном каматом почев од 14.04.2014. године до исплате,

-износа од 186.884,71 КМ на име дуга по основу мјенице са законском затезном каматом почев од 14.04.2014. године до исплате,

те да се тужени обавезу да то признају и трпе и да дозволе да тужитељ своја потраживања и то:

-износ од 333.383,34 КМ на име дуга по основу мјенице, са законском затезном каматом почев од 24.07.2014. године до исплате,

-износ од 118.563,36 КМ на име дуга по основу мјенице, са законском затезном каматом почев од 14.04.2014. године до исплате,

-износ од 186.884,71 КМ на име дуга по основу мјенице, са законском затезном каматом почев од 14.04.2014. године до исплате, наплати из вриједности некретнина у сусвојини и супосједу тужених са по 1/2 дијела, означених као кч. бр. 858 (кућиште, двориште површине 395 м²), уписана у зк. ул. 782 к.о. Д. и Лист непокретности бр. 1098 к.о. Д., које некретнине су предмет уговора о поклону бр. ОПУ-... од 17.08.2012. године. Тужитељ је обавезан да туженима надокнади трошкове поступка у износу од 42.734,25 КМ, док је захтјев тужитеља за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 205838 17 Гж 2 од 14.03.2018. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је и захтјев тужитеља за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи или да се обе нижестепене пресуде укину и предмет врати на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужени предлажу да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија је основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се утврди да су уговор о преносу некретнина, закључен између предузећа "Г" д.о.о. Б. и тужених, те уговор о поклону закључен између Ж.В. и тужених, који су ближе означени у изреци првостепене пресуде, без правног дејства према тужитељу у дијелу намирања његових потраживања, која су такође ближе означена у изреци првостепене пресуде, те да се тужени обавезу да то признају и да трпе да тужитељ своја потраживања наплати из вриједности некретнина које су биле предмет промета по наведеним уговорима.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да је дана 12.04.2012. године пред нотаром М.Ш. под бројем ОПУ ... закључен уговор о преносу некретнина између "Г" д.о.о. Б., чије је овлаштено лице за заступање директор Ж.В., као преносиоца, с једне стране, и тужених, као стицалаца, с друге стране; да су предмет преноса некретнине уписане у зк. ул. бр. 647 к.о. Д. и зк. ул. бр. 968

к.о. Д.и то к.ч. бр. 862/0 кућиште, стамбена зграда у површини од 81 м2, помоћна зграда површине 14 м2, помоћна зграда површине 40 м2 и двориште површине 321 м2, уписана у ЗК ул. бр. 647 к.о. Д. као власништво "Г" д.о.о. Б., са 1/1 дијела, к.ч. бр. 865/0 кућиште, њива друге класе површине 765 м2 уписана у ЗК ул. бр. 968 к.о. Д., власништво "Г" д.о.о. Б., са 1/1 дијела (стари премјер), што по новом премјеру одговара парцели означеној као к.ч. бр. 862, стамбена зграда површине 81 м2, кућиште помоћна зграда површине 40 м2, кућиште помоћна зграда површине 14 м2, кућиште двориште површине 321 м2 и к.ч.бр. 865, кућиште њива друге класе површине 765 м2 уписана у Лист непокретности бр. 678/5 к.о. Д. као посјед "Г" д.о.о. Б., са 1/1 дијела; да процјењена вриједност наведених некретнина према процјени судског вјештака грађевинске струке износи 260.000,00 КМ; да овим уговором преносилац преноси стицаоцима наведене некретнине без накнаде; да је дана 17.08.2012. године пред нотаром М.Ш. под бројем ОПУ-... закључен уговор о поклону некретнина између Ж.В., као поклонодавца, и тужених, као поклонопримаца; да су предмет уговора о поклону некретнине уписане у ЗК ул. бр. 782 к.о. Д. и то к.ч. бр. 858/0, кућиште двориште, у површини од 395 м2, власништво Ж.В. са 1/1 дијела (стари премјер), што по новом премјеру одговара парцели означеној као к.ч. бр. 858, кућиште двориште површине 395 м2, уписаној у лист непокретности бр. 827/1 к.о. Д. као посјед Ж.В. са 1/1 дијела (нови премјер); да је означена вриједност дарованих некретнина 79.000,00 КМ; да је пред Окружним привредним судом у Бањој Луци под бројем 57 0 Ст 098941 12 Ст над "Г" д.о.о. Б. вођен стечајни поступак; да је на испитном и извјештајном рочишту од 21.05.2013. године тужитељ, као разлучни повјерилац, пријавио потраживања у износу од 154.995,46 КМ, које је стечајни управник признао у цјелости и дао сагласност за одвојено намирење; да су на том рочишту пријављена потраживања тужитеља од 361.654,77 КМ од стране стечајног управника призната и сврстана у општи исплатни ред; да је стечајни поступак над "Г" д.о.о. Б. закључен рјешењем Окружног привредног суда у Бањој Луци бр. 57 0 Ст 098941 12 Ст од 26.06.2014. године, те је исти брисан као правни субјект; да је издата мјеница серијски број РС ... у Б. дана 23.04.2008. године од трасанта Ж.В. из Б. за исплату износа од 333.383,34 КМ, по наредби „С“ АД Б. са доспјећем за плаћање дана 24.07.2014. године, трасату "Г" д.о.о. Б., те је прихваћена од стране "Г" д.о.о. Б.; да је наведена мјеница протестована пред Основним судом у Бањој Луци, број протеста 71 0 В 196261 14 В од 29.09.2015. године; да је издата мјеница серијски број РС ... у Б. дана 03.06.2011. године од трасанта Ж.В. из Б. за исплату износа од 118.563,36 КМ, по наредби „С“. АД Б., са доспјећем за плаћање дана 14.04.2014. године, трасату "Г" д.о.о. Б., те је авалирана од "И." д.о.о. Б.; да је издата мјеница серијски број РС ... у Б. дана 28.09.2011. године од трасанта Ж.В. из Б. за исплату износа од 186.884,71 КМ, по наредби „С“ АД Б., са доспјећем за плаћање дана 14.04.2014. године, трасату "Г" д.о.о. Б., да је авалирана од "Г" д.о.о. Б.; да из зк. ул. бр. 647 к.о. Д. од 15.12.2014. године произлази да је у А пописном листу уписана к.ч. бр. 862/0 кућиште, стамбена зграда површине 81 м2, помоћна зграда површине 14 м2, помоћна зграда површине 40 м2 и двориште површине 321 м2, или све укупно 456 м2, да су тужени уписани као сувласници са по 1/2, те да је упис промјене власништва извршен на основу уговора о преносу бр ОПУ-... од 12.04.2012. године; да из зк. ул. бр. 968 к.о. Д. од 15.12.2014. године, произлази да је у А пописном листу уписана к.ч. бр. 865/0 кућиште, њива друге класе површине 765 м2, да су као сувласници са по 1/2 дијела уписани тужени, те да је упис промјене власништва извршен на основу уговора о преносу бр. ... од 12.04.2012. године; да из зк. ул. бр. 782 к.о. Д. од 15.12.2014. године произлази да је у А пописном листу уписана к.ч. бр. 858/0, кућиште двориште површине 395 м2 а да су као сувласници уписани тужени са по 1/2 дијела, те да је пренос права власништва извршен на основу уговора о поклону бр ОПУ-... од 17.08.2012. године; да из листа непокретности бр. 1098/ 2 к.о. Д. од 15.12.2014. године произлази да су тужени посједници са по 1/2 дијела некретнина означених са к.ч. бр. 858 површине 395 м2, к.ч. бр. 862 у нарави кућиште,

стамбена зграда површине 81 м², помоћна зграда површине 40 м², помоћна зграда површине 14 м² и двориште површине 321 м² те к.ч. бр. 864, кућиште, њива друге класе површине 765 м²; да је дописом Управе бр 21.11/714.2-4545/14 од 24.04.2014. године, тужитељ обавјештен да “Г” д.о.о. Б., Б. В. и Ж. В. нису уписани у Књигу уложених уговора за станове, пословне просторе и гараже, да су Ж.В. и Б.В. уписани у катастарски операт и у електронску базу података Земљишне књиге и то у ЗК ул. бр 619 ко Д., ЗК ул. бр. 650 ко Д., Лист непокретности бр 648 ко Д. и Лист непокретности бр 681 ко Д.; да је првостепени суд одредио предложена извршења у предмету бр. 71 0 И 194649 14 И од 13.01.2015. године и то према извршеницима Ж.В. и Б.В. на основу вјеродостојних исправа-трасираних мјеница, серије РС ..., РС ..., РС ... и РС ..., те су извршеници солидарно обавезани да тражиоцу извршења „С“ а.д. Б. у року од 3 дана од пријема овог рјешења плате износ од 118.563,36 КМ, на име мјеничног дуга са законском затезном каматом почев од 14.04.2014. године до исплате, износ од 186.884,71 КМ, на име мјеничног дуга са законском затезном каматом почев од 14.04.2014. године до исплате, износ од 60,00 КМ, на име трошкова прикупљања података и друге трошкове колико буду износили, са упозорењем да ће суд извршити забиљежбу, процјену и продају некретнина извршеника Б.В. означених као к.ч. бр. 291/18 и к.ч. бр. 291/9 уписаним у ЗК ул. 306 к.о. Р. и Лист непокретности бр 384 ко Р.1, својина и посјед извршеника са 1/1 дијела и намирењем наведених потраживања и трошкова извршења, извршењем на 1/4 права дијела сусвојине и супосједа извршеника Б.В. 291/1, 291/5 и 291/13 уписаним у лист непокретности бр 140/13 к.о. Р.1, за које некретнине нису успостављен земљишне књиге те процјеном и продајом истих некретнина до потпуног намирења; да је против рјешења о извршењу број 71 0 И 194649 14 И од 13.01.2015. године, изјављен приговор од стране извршеника Ж.В. и Б.В., којим оспоравају вјеродостојност исправе – мјенице у погледу потписа на мјеници и истичу да Б.В. није власник непокретности на којима је дозвољено извршење по мјеници, те је настављен поступак као по тужби; да је из ЗК изватка бр. 306 к.о. Р.1 од 19.02.2014. године утврђено да су некретнине кч. бр. 291/18 и 291/19 уписане као власништво Б.В. са 1/1 дијела; да је закључком о продаји број 71 0 И 183897 14 И од 27.01.2016. године у извршном поступку тражиоца извршења „С“ а.д. Б. против извршеника Ж.В. из Б., који је покренут на темељу уговора о заснивању заложног права, одређено да се продају некретнине извршеника означене као кч бр 857/0 (кућиште, стамбена зграда површине 116 м², помоћна зграда површине 27 м² и двориште површине 310 м²) уписана у ЗК ул бр 650 ко Д. и Лист непокретности бр 681 ко Д. и к.ч. бр. 746/2 (кућиште стамбена зграда површине 88 м² помоћна зграда површине 22 м², двориште површине 217 м² и помоћна зграда површине 15 м²) уписана у Зк ул бр 619 ко Д. и Лист непокретности бр 648 ко Д. власништво извршеника Ж.В. са 1/1 дијела; да је вриједност наведених некретнина утврђена путем судског вјештака грађевинске струке у износу од 166.024,52 КМ; да је у овом предмету одржано рочиште за надметање за продају некретнина у поступку извршења тражиоца извршења „С“ а.д. Б. против извршеника Ж.В., те да су наведене некретнине рјешењем о досуди бр. 71 0 И 183397 10 И од 01.03.2016. године досуђене тужитељу као тражиоцу извршења.

На темељу тих чињеница, претходно цијенећи да није основан приговор неблаговремености тужбе у смислу одредбе члана 285. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ број: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 и („Службени гласник Републике Српске“ број: 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04 – у даљем тексту: ЗОО), јер је иста поднесена у периоду од три године од дана када су предузета побијана бесплатна располагања, те утврђујући: да потраживања тужитеља нису била доспјела у вријеме закључења спорних уговора, да тужитељ није доказао да своја потраживања не може наплатити у поменутих извршним поступцима, који нису окончани, а нити је доказао да његови дужници немају

другу имовину, односно да постојећа имовина није довољна за намирење, првостепени суд је закључио да нису испуњени услови из одредбе члана 280. став 2. ЗОО за побијање правних радњи дужника. Из ових разлога, првостепени суд је захтјев тужитеља у цјелости одбио.

Одлучујући о жалби тужитеља, другостепени суд је прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда, уз допуну да је на тужитељу терет доказивања инсолвентности дужника. Сагласно томе, изјављену жалбу је одбио и првостепену пресуду потврдио.

Тужитељ у ревизионим наводима основано истиче да су нижестепене пресуде засноване на повреди одредаба парничног поступка.

У конкретном случају се ради о тужби за побијање дужникових правних радњи (члан 280. ст. 1. ЗОО). Побиањем се, иначе, регулише правни институт познат још у римском праву под називом паулијанске тужбе (*actio Pauliana*). Сврха ове тужбе је заштита повјерилаца од несавјесних дужника. Побиање као правни институт се појављује у два облика: у облику побијања у стечају и у облику побијања изван стечаја. Побиању у стечају има мјеста кад је дужник, чија се правна радња побија, предузеће, у односу на радње којима се ремети равномјерно намирење повјерилаца. Побиању изван стечаја, које се врши по одредбама ЗОО, је сврха намирење само једног повјериоца те се правна радња једино према њему оглашава без дејства и само у границама потребним за његово намирење.

Члан 280. ЗОО говори о општим претпоставкама побијања односно о околностима које се све претходно морају стећи да би се могло приступити побијању појединих конкретних чињеничних стања која сачињавају посебне претпоставке побијања, набројане у члану 281. истог закона. Терет доказивања наведених елемената побијања пада на повјериоца који подиже паулијанску тужбу. Неопходне претпоставке побијања су: доспјелост и извршност потраживања повјериоца, инсолвентност дужника, свијест о оштећењу повјериоца, те правна радња дужника којом се умањује његова имовина у корист неког трећег лица.

Правне радње које у пракси најчешће долазе у обзир за побијање су: пренос својине, заснивање разних стварних, а нарочито заложних права, преузимање обавеза путем уговора, новација, закључивање привидних правних послова, пропуштање и одрицање од права. Као правне радње којима дужник губи неко своје формално право најчешће се појављују дужниково признање или изјаве којима он у спору погоршава свој процесно-правни положај. Не тражи се да је дужник лично учествовао у радњи која се побија па се могу побијати и радње извршене преко дужниковог законског заступника или пуномоћника. Битно је да је због радње која се побија објективно дошло до негативне промјене у дужниковој имовини тј. да је она смањена односно да је услијед побијане радње намирење повјериоца отежано или осујећено.

Тужба за побијање се подноси против трећег лица—противника побијања. То је најчешће дужников саговорач и свако друго лице које је извукло неку корист из правне радње која се побија. То лице је пасивно легитимисано у овој врсти спора (члан 283. став 2. ЗОО).

Одредбом члана 281. ст. 1. ЗОО је прописано да се теретно располагање може побијати ако су у вријеме располагања дужник и треће лице са којим је или у чију је корист

та правна радња предузета знали или могли знати да се предузетим располагањем наноси штета дужниковим повјериоцима. Бестеретно је свако оно дужниково располагање за које он не може као накнаду захтијевати било какву протучинидбу од стране у чију је корист то располагање учињено. Од бестеретних располагања се у пракси, поред поклона, најчешће појављују опроштај дуга, одрицање од права уопште, напуштање права, симуловани правни послови код којих је накнада само привидна (поклон под видом уговора о купопродаји, куповање стварно ненаплативог потраживања), бесплатна уступања ствари на кориштење, преузимање или исплата туђег дуга (став 3. цитираног члана).

Према одредби члана 285. став 1. ЗОО тужба за побијање се може поднијети у року од једне године за располагања из члана 281. став 1. (код теретног располагања), а за остале случајеве у року од три године. Наведени рок се рачуна од дана када је предузета правна радња која се побија, односно од дана када је требало предузети пропуштenu радњу (члан 285. став 2.). Ради се о роковима преклузивног карактера што значи да њиховим истеком престаје само право на тужбу и да теку стално, без прекида и застоја, о чему суд води рачуна по службеној дужности.

Према наводима из предметне тужбе, тужитељ има новчано потраживање према дужнику "Г" д.о.о. Б., из основа уговора о кредиту (у тужби није наведен број и датум закључења уговора, нити износ кредита, нити је уговор приложен уз тужбу), у износима од 154.995,46 КМ и 361.654,77 КМ. У односу на овог дужника, у сврху наплате свог потраживања, тужитељ побија уговор о преносу закључен дана 12.04.2012. године, којим је од стране тог предузећа, без накнаде, у корист тужених, извршен пренос некретнина уписаних у зк.ул. бр. 647 и 968 к.о. Д. У стечајном поступку над поменутиим предузећем, тужитељу је признато разлучно право на некретнинама уписаним у зк.ул. бр. 498 (на којима је у корист тужитеља било засновано заложно право) у износу од 154.995,46 КМ, док је потраживање тужитеља у износу од 361.654,77 КМ признато и сврстано у општи исплатни ред.

Према даљим наводима тужбе, из основа издатих мјеница, тужитељ има новчано потраживање према Ж.В. у износима од 333.383,34 КМ, 118.563,36 КМ и 186.884,71 КМ. У односу на овог дужника, у сврху наплате наведеног потраживања, тужитељ побија уговор о поклону закључен дана 17.08.2012. године, којим је Ж.В. туженима даровао некретнине уписане у зк.ул. бр. 782 к.о. Д. У односу на тог дужника, али у погледу других некретнина Ж.В., које су уписане у зк.ул. 650 и 619 к.о. Д., ради наплате означених износа, пред првостепеним судом, тужитељ је покренуо два извршна поступка, те је покренуо и парнични поступак за наплату мјенице, који поступци су у току.

У наводима тужбе, тужитељ не означава основ за издавање предметних мјеница, док су, према исказу Ж.В., који је саслушан у својству свједока, од стране њега и његове супруге, мјенице издате као средство обезбјеђења кредита којег је тужитељ дао предузећу "Г." д.о.о. Б. Према садржини приједлога за извршење у предмету 71 0 И 183897 14 И овај извршни поступак је покренут на темељу уговора о заснивању заложног права, који је такође закључен ради обезбјеђења кредита којег је тужитељ дао предузећу "Г" д.о.о. Б.

Према материјално-правној страни начела мјеничне строгости, у мјеничном спору мјенице су самосталне у односу на основни посао. Међутим, уколико су предметне мјенице издате у сврху обезбјеђења дуга из уговора о кредиту (што није најјасније с обзиром на означене мањкавости предметне тужбе), у овој врсти спора исте су само у функцији обезбјеђења дуга, док не могу имати значај новчаног потраживања ради којег се побијају

правне радње дужника. Другачије речено, у предметној парници, по свему судећи (јер другачије не произлази из навода тужбе, нити из изведених доказа), је ријеч само о једном новчаном потраживању тужитеља из основа уговора о кредиту, који је тужитељ одобрио предузећу “Г” д.о.о. Б., док се тужитељ у тужби (и у ревизионим наводима) позива на постојање двају новчаних потраживања у различитим износима, те ради наплате тих потраживања тражи утврђење да су у односу на њега предметни уговори без правног дејства. Произлази, да су нижестепени судови судили о неразумљивом захтјеву тужитеља, који суду не даје могућност за правилну примјену одредбе члана 284. ЗОО, у ситуацији да се утврди испуњеност законских услова из одредбе члана 280. ЗОО.

Поред тога, нижестепеним пресудама захтјев тужитеља, између осталог, је одбијен, јер су нижестепени судови стали на становиште да тужитељ није доказао немогућност наплате свог потраживања, у цјелости или дјелимично, код тога да се пред првостепеним судом, поред предметне парнице, воде извршни поступци под бројем 71 0 И 194649 14 И и 71 0 И 183897 14 И, те парнични поступак број 71 0 П 234582 16 П.

Према стању списка предмета, рјешењем од 07.09.2016. године, по приједлогу тужитеља, са којим се сагласио тужени, првостепени суд је прекинуо поступак у предметној парници до окончања поменутих извршних и парничног поступка. Поступајући по поднеску тужених од 08.09.2016. године, којим је оспорена ваљаност дате сагласности тужених за прекид поступка, првостепени суд је, супротно одредби члана 328. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), што тужитељ основано у ревизији наводи, дозволио повраћај у пређашње стање, те ставио ван снаге рјешење о прекиду поступка и наставио поступак у предметној парници.

Код таквог стања ствари, имајући у виду да је ради одржавања рокова за подношење тужбе из члана 285. ЗОО тужитељ био присиљен да устане са предметном тужбом, те како од могућности или немогућности наплате потраживања тужитеља у поменутих извршних поступцима (у којима су активирани средства обезбјеђења уговора о кредиту), зависи утврђење да ли су испуњени законски услови из члана 280. ЗОО за побојну тужбу, односно утврђење да ли је правна радња предузета на штету повјериоца, то је било основа да се прије одлучивања у овој парници сачека окончање поменутих поступака или да првостепени суд о наведеном (да ли се тужитељ може наплатити и у којем обиму у поменутих извршних поступцима на другим некретнинама које нису биле предмет располагања по оспореним уговорима) одлучи као о претходном питању. У сваком случају, код описаног поступања првостепеног суда, није било мјеста да се тужитељу стави на терет да није доказао немогућност наплате потраживања у поменутих извршних поступцима, док се поменутих стечајним поступком нико ни не бави.

Према томе, почињене повреде одредаба парничног поступка, одредаба члана 53. и 328. ЗПП, у вези са чланом 209. истог закона, у конкретном случају су се одразиле на правилност и законитост нижестепених пресуда и довеле до тога да исте нису подобне за оцјену ваљаности примјене материјалног права, односно да није могуће испитати да ли је нижестепеним пресудама захтјев тужитеља правилно одбијен.

Из датих разлога, примјеном одредбе члана 249. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић